

Arrest

**nr. 146 375 van 26 mei 2015
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X alias X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X alias X, die verklaart van Iraanse nationaliteit te zijn, op 24 april 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 april 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 31 maart 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 mei 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. CROMMELINCKX, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché C. MISSEGHERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U vroeg voor de eerste maal asiel aan in België op 1 april 2005. U verklaarde toen de Iraakse nationaliteit te bezitten, van Arabische origine te zijn, in Bagdad geboren te zijn en in Mosul gewoond te hebben. U wist echter bijna geen enkele herkomstvraag correct te beantwoorden waardoor geen geloof kon gehecht worden aan uw herkomst uit Irak. Er werd hierop door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) besloten tot een weigering van de hoedanigheid van Vluchteling. U tekende tegen deze beslissing beroep aan bij de Vaste Beroepscommissie voor Vluchtelingen (VBV) op 12 augustus 2005. Op 28 februari 2007 werd het beroep echter verworpen.

U vroeg daarop een tweede maal asiel aan op 5 april 2007. U bleef ook toen vasthouden aan uw eerdere relaas en herkomst en legde ter staving een Iraakse identiteitskaart en nationaliteitsbewijs neer. Na controle bleek deze identiteitskaart echter vals te zijn waarop het CGVS opnieuw besloot tot weigering van Vluchtelingenstatus op 30 oktober 2007. U ging tegen deze beslissing in beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV). Uw beroep werd echter verworpen. Hiertegen ging u in beroep bij de Raad van State (RvS) op 17 april 2008. U werd hierin gevolgd door de Raad Van State op 15 december 2009. Vervolgens volgde een procedure met volle rechtsmacht na Cassatie door RvS. Maar op 23 maart 2010 werd uw beroep opnieuw verworpen door de RvV. In een nieuwe beslissing van het CGVS van 5 juli 2010 werd de eerdere beslissing hernomen (weigering van de hoedanigheid van Vluchteling) en werd u ook de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd.

U vroeg daarop een derde maal asiel aan op 27 maart 2014. U verklaart nu echter een Iraanse te zijn van Koerdische origine, uw echte naam is C., Z. (...). U zou geboren zijn in Ghazvin, Iran. U leeft hier samen met F. A. (...) (CGVS 05/12320Z), een Koerdische Syriër van Al Qameshle die in maart 2009 erkend werd als Vluchteling in België. U verklaart hier religieus met hem te zijn gehuwd. Jullie hebben samen drie kinderen die allen de Belgische nationaliteit hebben. U verklaart dat u niet kon geregulariseerd worden omdat u dan uw identiteitsdocumenten dient voor te leggen. Aangezien uw echte identiteitsdocumenten niet overeenstemt met uw vals opgegeven identiteit dient u nu een derde asielaanvraag in om u te laten registreren op uw echte naam. Ter staving van uw identiteit legt u uw Iraans identiteitsboekje neer (Shenasnameh). Uw echt paspoort zou bij de politie van Herentals liggen. U verklaart tevens actrice en kunstenares te zijn die "scenario's" schrijft tegen het regime in Iran maar daarnaast verklaart u ook dat uw leven niet in gevaar is in Iran en dat u zou kunnen terugkeren naar Iran zonder problemen omdat u niet meer doet dan uw gedachten opschrijven.

B. Motivering

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een meervoudige asielaanvraag bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de commissaris-generaal het asielverzoek niet in overweging.

In uw derde asielaanvraag verklaart u enerzijds asiel aan te vragen omwille van administratieve redenen, u wil immers geregulariseerd worden maar moest daarvoor uw echte identiteit kenbaar maken om vervolgens uw echte identiteitsdocumenten te kunnen voorleggen (vragenlijst meervoudige aanvragen afgenomen op DVZ op 2 april 2014, p. 2). Hieromtrent dient gesteld te worden dat deze redenen geen verband met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming vermeld in artikel 48/4 van diezelfde wet. U dient voor een beoordeling van de regularisatie van uw langdurig verblijf te richten aan de staatssecretaris van Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9 bis van de wet van 15 december 1980. Anderzijds verklaart u de Iraanse nationaliteit te bezitten maar u verklaart ook expliciet geen enkele vrees te koesteren ten aanzien van Iran. U zou geen problemen kennen in geval van terugkeer naar Iran (vragenlijst meervoudige aanvragen afgenomen op DVZ op 2 april 2014, pp. 2 - 3). U geeft aldus zelf aan dat u Iran niet verlaten heeft uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of wegens het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Gelet op voorgaande, kan worden geconcludeerd dat u geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat uw asielaanvraag niet in overweging kan worden genomen in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid op het feit dat het CGVS reeds in haar beslissingen ten gronde wees op het feit dat geen geloof kan worden gehecht aan de Iraakse herkomst van betrokkene en op het feit dat zij, blijkens de aan het asiëldossier toegevoegde stukken betreffende haar regularisatieaanvragen, de moeder is van drie Belgische kinderen en een gezin vormt met deze kinderen en hun vader, die een erkend uit Syrië afkomstig vluchteling is."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekende partij beroept zich in een enig middel op de schending van het artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) en van de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel als beginselen van behoorlijk bestuur.

Verzoekende partij beperkt desbetreffend haar verweer tot de volgende vermelding in het verzoekschrift: *“Het laconiek van tafel schuiven van de getuigenis van verzoekster, alsook een nieuw, officieel, ongecontesteerd Iraans stuk getuigt van een absoluut gebrek aan respect en schendt de onderzoeks- en motiveringsplicht van het CGVS.*

Opdat aan de motiveringsplicht wordt voldaan, dienen de motieven kenbaar, juist en draagkrachtig te zijn en de beslissing effectief rechtens te kunnen dragen en verantwoorden.”.

2.2.1. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62 van de vreemdelingenwet, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht op basis van de desbetreffend in het verzoekschrift aangevoerde gronden.

2.2.2. Door de Raad kan niet worden ingezien hoe verwerende partij onzorgvuldig zou zijn tewerk gegaan of haar onderzoeksverplichting zou hebben geschonden – verzoekende partij duidt dit in haar verweer evenmin *in concreto* aan – nu verzoekende partij zelf in de door haar op 2 april 2014 ondertekende “verklaring meervoudige asielaanvraag” (administratief dossier, stuk 4, vraag 15 en 18) aangeeft dat onderhavige asielaanvraag louter om administratieve reden wordt ingediend, meer in het bijzonder het geregistreerd worden onder haar juiste naam, en dat bij terugkeer naar Iran haar leven niet in gevaar is en zij er geen problemen zal kennen. Deze twee motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund, in het bijzonder het aanvragen van asiel om louter administratieve redenen en het niet hebben van problemen in het land van herkomst, worden door verzoekende partij volledig ongemoeid gelaten waardoor deze als onbetwist en vaststaand moeten worden beschouwd.

2.2.3. Gelet op het administratief dossier, op de bestreden beslissing en op het niet aanbrengen van ook maar enige concrete weerlegging van de motieven waarop verwerende partij haar beslissing steunt, treedt de Raad verwerende partij bij waar deze besluit dat verzoekende partij geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt.

2.2.4. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig mei tweeduizend vijftien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

J. BIEBAUT